

MÓRICZ ESZTER

Hajnaltól-hajnalig

Őrzök mindent,
nem feledem
a megélt éveket.
Őrzöm a mosolyod,
rég megkopott arcod.
Újra velem van most...
Mindig szerettelek,
mindig veled voltam
hajnaltól hajnalig...

Minden percben, –
hajnaltól hajnalig...
Örökké vagy nekem,
megbonthatatlan
kötelék, – ölelj át!

Semmit nem kérek már,
ölelj, ne szólj, hallgass!

Szerettelek, – és most
védelek – örökké!
Hajnaltól hajnalig.

Nem vagyok jó

Nem vagyok
elég jó
a világnak!

Nem vagyok
elég jó
már senkinek!